

سخنرانی محترم نصیر احمد دارانی وزیر زراعت آبیاری و مالرداری در کنفرانس ملی ترویج:
معین صاحب های عزیز، رؤسای گرامی، مشاورین محترم، اتحادیه مرغداران، اتحادیه کوپراتیف ها،
عزیزان نهایت محترم دهاقین عزیز از گوشه و کنار کشور و خواهران محترم
اسلام علیکم و رحمت الله و برکاته!

به پنجمین کنفرانس ملی ترویج زراعت که تا اکنون هیچ مثالی نداشته خوش آمدین شه راغلاست
ورحء مو نیک مرغه!

حاضرین گرامی قبل از این که سر موضوع تشریف آوری شما و ترویج زراعت و اهمیت آن صحبت
بکنیم می خواهیم مختصراً اشاره ای داشته باشم سر دستاورد سال گذشته و مشکلاتی که ما با آن
روبرو شدیم

با در نظر داشت همه مشکلاتی که در سال گذشته و در ارتباط زراعت داشتیم تغییر اقلیم که در
نتیجه آن خشک سالی بی سابقه در کشور بود تمام اقتصاد کشور ما را و خصوصاً سکتور زراعت
سخت آسیب دید و این سبب شد که ما نه توانیم هدف تعیین شده تولید گندم را تولید بکنیم و تقریباً
در حدود 8 صد یا 9 صد هزار تن گندم ما پسمان شدیم که این پسمانی ما سبب رشد منفی (0.9)
فیصد در سکتور زراعت شد و اما با تلاش های همکاران عزیزام و با دست پرتوان شما با آن هم ارقام
احصائیه مرکزی نشان میدهد که در مورد واردات سکتور زراعتی به سطح کشور (1.7) فیصد یا
معادل 133 میلیون دالر کسر دارد که این یک خوشبختی است و این نشان می دهد که ما با وجود همه
مشکلاتی که در سکتور زراعت بود با وجود این که ما در بعضی از ولایات ما در حدود 90 فیصد در
بعضی ها 70 فیصد کمترین در ولایات ما 28 فیصد ضربه خشک سالی داشتیم ولی با آن هم در بعضی
از ساحات سکتور زراعت ما پیشرفت های داشتیم که حد اقل واردات کشور به سطح (1.7) کم شد.
شما می دانید که سکتور زراعت در تمام جهان و خاصتاً در افغانستان یگانه سکتوری است که رشد
اقتصادی کشور به آن مرتبط است و علاوه از آن نقش سکتور زراعت نه تنها در بخش اقتصاد بلکه در
کار آفرینی، مصئونیت غذایی، ثبات، مصئونیت امنیتی استقلال اقتصادی و تقدیم قوای بشری
صحتمند، توانمند و مولد همچون داکتر، انجنیر، قانون دان، اقتصاددان مخترع و سایر طیف از این
قوای بشری را به جامعه تقدیم می کند.

اگر ما مسئولیت غذایی نداشته باشیم ما نمی توانیم چنین افراد را به جامعه تقدیم کنیم و قوای بشری معلول، مریض و قوای بشری غیر مولد برای ما بار دوش است و رشد اقتصادی و آسایش زندگی بر ما هیچ گاه میسر نمی شود بناً باید به این سکتور توجه جدی شود؛ و رشد این سکتور برای کشور ما حیاتی است.

برای رشد این سکتور ما به چی ضرورت داریم منابع مالی یقیناً ما به این بودیجه که حالا ما داریم که کمتر از بودیجه کل کشور است به پا استاد شدن زراعت و رشد این سکتور ممکن نیست که میسر شود و در همین حال ما محدودیت های مالی کشور خود را هم می دانیم؛ ولی در اینجا است که اولویت ها تشخیص شود به سطح حکومت و اولویت بسیار قاطع و اول باید به زراعت داده شود در پهلوی منابع مالی ما عوامل دیگری داریم و آن عوامل میتواند که تکنالوژی باشد که میکانیزه شدن است و اقسام از دیگر تکنالوژی است.

احیای تمام زیربناها است که یقیناً تمام زیربناهای ما در جنگ های 40 سال کشور تخریب شده است که هنوز هم ما بدبختانه در این مصیبت گرفتار هستیم تخریب شده که احیای آن یقیناً به یک ظرفیت مالی قوی ضرورت دارد؛ اما رشد بسیار مهم و ارزنده عوامل تولید که بیشتر از منابع مالی و تکنالوژی ارزش دارد آن تحقیق و ترویج است و بلاخره تلفیق از آن دو ادارات است اینجا است که من باز هم می گویم که اگر ما به جامعه افراد سالم و چیزفهم را تقدیم می کنیم مثلاً در بخش تحقیق ما باید محققین توانا داشته باشیم که یقیناً ظرفیت فعلی ما به آن اندازه نیست و امیدوار هستم با توظیف خانم نجیبه که یک دکترورا در این بخش دارد بتوانیم یک تغییر قوی ای را در بخش تحقیق بیاوریم و ما باید بالای انستیتیوت تحقیق سرمایه گذاری بکنیم این عوامل تولید دیگریست ولی بیان که ما عوامل هم داریم زیر بنا هم داریم و تحقیق هم داریم اگر قوای بشری که آگاه باشند ترویج بکنند آنها موثر نباشند، فعال نباشند و یا موجود نباشند تمام عوامل تولیدی دیگر ما ضرب صفر است چرا ما با این عظمت جلسه امسال را می گیریم گرچه مه در سال های گذشته در این وزارت نبودم اما جناب همدرد صاحب و معین صاحب آبیاری که برای من گفتند که سال های گذشته بین 7 صد تا 8 صد نفر می آمدند و همان پروگرام های خود را می گذشتاندن و پس تشریف می بردند. اگر همان نسبت باشد ما امسال 4 درصد ما بالاتر دعوت کردیم و این به همین خاطر است که اهمیت این بخش در رشد زراعت از تمام عوامل تولیدی دیگری مهمتر و ارزشمند است. خاصتا بخش خواهران ما؛ منبعده خواهر ما منحیث یک انسان غیر مولد نیست شما ثابت می کنید که همراه برادران تان در

مزرعه در رشد اقتصاد سهم مساوی و شاید هم خوبتر داشته باشین بخاطر این که خواهران ما به مقایسه برادران در منجمنت خوبتر است به این خاطر من امید وار هستم که شما به من قول بتین که شما تعداد تان را زیاد می کنید و سهم بیشتر در رشد اقتصاد و رشد زراعت می گیرید.

بیاین در همین جا ما به یک تعهدی برسیم که با وجود محدودیت منابع مالی؛ گرچه فردا بالای رئیس صاحب جمهور همه ما فشار می آوریم و جسورانه می خواهیم که بودیجه وزارت زراعت با یک ضریب معین بر چند سال متواتر باید زیاد شود من یادم می آید که در یکی از جلسات جلالت مآب رئیس صاحب جمهور از من ضریب خواست ولی ضریب آن بسیار ساده است ما می توانیم که آن ضریب را که اگر ما وضعیت سکتور زراعت را در وقت مرحوم داود خان به حیث یک بیسلاین قرار بدهیم چی قدر زیر بنا های ما در آن وقت فعال بود و حالا چقدر است چقدر امکانات و تکنالوژی داشتیم و چقدر امکانات تحقیق و افراد ترویجی داشتیم و ما می توانیم که از این بسیار یک تناسب روشن را پیدا بکنیم و پیشنهاد کنیم که باید بودیجه وزارت زراعت به این ضریب افزوده شود ولی برای چند سال متواتر باید دوام بکند نشود که این برای یکسال زیاد باشد مثل مبارزه با ناکوتکس که مقطه ای بوده و در یک پروگرام چندین ساله به هر مقدار پولی که مصرف شده هیچ نتیجه هم نداد؛ ما باید در این مورد به ارتباط رشد زراعت پایدار صحبت بکنیم.

و توقع من این است که همه ما دست به دست بدهیم و تمام عوامل تولیدی را با هم موثرتر مدیریت

بکنیم و ما توانمندی این را داریم مثال اش را برایتان می گویم که سال گذشته خشک سالی ما را

تهدید کرد هم از لحاظ انتقال فامیل ها حرکات دسته جمعی مناطق بخاطر خشک سالی و هم نبود

علوفه سی میلیون مواشی ما را تهدید به مرگ کرد و یک سکتور عظیم ما مالدارانی که تقریباً معادل

به 7 میلیارد دالر دارد را به سوی برد که این سکتور شاید تقریباً نابود می شد؛ اما اجازه بتین که در

اینجا من از همکاران عزیزم تشکر بکنم و ستایش بکنم که دست به دست دادند و این بحران بسیار

عظیم را حد اقل مدیریت کرد ما نمی گویم که به همه چیز ما رسیدیم ولی کم از کم از بحرانی که

ناشی از تلفات مواشی تلفات انسانی از لحاظ گرسنگی مدیریت شد و شکر خدا که امروز حیات هستیم و مواشی ما هم و بخش بزرگ سکتور زراعت ما هم پا برجا است ما سال گذشته تقریبا دو صد هزار تن گندم را به مردم توزیع کریم و در حدود 49 هزار تن علوفه متراکم را با تمام شرایط نا امنی حتی جا های که شما فکر می کنید که هیچ کس رفته نمی تواند ما توانستیم به آنجا علوفه را برسانیم بخش بسیار مهم و مثبت زراعت اگر مقایسه کنیم با سایر بخش ها ما خیلی خوشبخت هستیم که نقطه مشترک با مخالفین داریم ورشد زراعت را در هیچ جا کسی مخالفت کرده نمی تواند بخاطریکه آنها هم به محصولات غذایی ضرورت دارند و ما می توانیم از این طریق و از این مشترکات یک زبان مشترک را با مخالفین هم پیدا کنیم و برای صلح پیش برویم یعنی شما عزیزان نه تنها برای رشد زراعت کار می کنید نه تنها برای مصئونیت غذایی کار میکنین؛ بلکه در مصئونیت امنیتی و آوردن صلح شما می توانین که رول کلیدی داشته باشین من هیچ باور نمی کنم که در نقاطی که رشد زراعتی داشته باشد مخالفین بتوانند با مردم رویه مخالف داشته باشند و ممانعت بکنند، بخاطر اینکه آنها از یک طرف به مصئونیت غذایی ضرورت دارند و از طرف دیگر حمایه مردم اگر ما و شما در آنجا برای شان بگویم که آغای گل بگذار که من زندگی کنم و مصئونیت غذایی داشته باشم، طبعی است که اگر آنها مخالفت می کنند حمایت خود را از طرف مردم از دست می دهند در پشتو یک ضرب المثل است که چی په تنک شی هغه په جنگ شی، شما می توانین که رول بسیار بارزی را در صلح و امنیت

کشور داشته باشیم؛ اما چیزی که بسیار مهم است این است که آیا موجودیت ما مهم است یا آگاهی،

اگر ما آگاهی مکمل نداشته باشیم چیطور می توانیم نقش زراعت را پیاده بکنیم نهادینه بسازیم باز

هم زراعت رشد نمی کند به این خاطر ما امسال خواستیم که تعداد عزیزان ما را چهار چند و پنج چند

دعوت بکنیم زحمت بتیم تا به مرکز تشریف بیاورند و سه نکته را با هم بحث می کنیم گر چه رئیس

عومی ترویج همدرد صاحب به آن اشاره کرد اما من هم می خواهم که اگر اجازه شان باشد یک کلمه

دیگر را هم به آن اضافه کنم و در جریان این صحبت های تان آن را هم در نظر بگیرین اول بحث روی

مشکلات عینی منطقه شما و شریک ساختن تمام موضوعات مرتبط به زراعت و تاثیرات اجتماعی آن

از ناحیه زراعت با همکار های عزیز ما در زراعت و نظر تخصصی از آنها را گرفته و با تجربه شما افزوده

و یک راه حل باید پیدا بکنیم، اینجاست که مسئولیت ما مساویانه است، شنود دو طرفه باعث یک راه

حل می شود. دوم آگاهی شما از پروگرام ها و پلان های وزارت زراعت در تمام کشور و نقش شما در

پیاده کردن آن است.

در پهلوی آن که شما آگاهی پیدا می کنین بخش سوم در بخش پروسه ترویج و رویکرد جدیدی که

توسط ابتکارات وزارت زراعت پیش آمده و تشکر می کنم از همدرد صاحب که در این مورد در ظرف

پنج-شش یا هفت ماهی که داشتند و سایر همکار های عزیزم در این مورد تلاش های زیادی کردند

من می‌دانیم که تعداد همکاران عزیزم در بخش ترویج به مراتب کمتر از آن چیزی است که باید باشد، من می‌دانم که تعداد کمی که ما هم داریم برای‌شان ما امکانات کافی به دسترس‌شان گذاشتیم تا توانند که ارایه خدمات را به صورت خوبتر به جامعه ما بتن ولی همه چیز نباید ثابت باند باید ابتکاراتی هم باشد نظر به تحلیل شرایط و از امکانات فعلی وزارت چی استفاده شده می‌تواند من می‌گویم حالا که تعداد افراد ترویجی ما 5 هزار است گرچه همدرد صاحب می‌گوید که از ما 12 صد است؛ به این خاطر می‌گویم که 12 صد آن به پیرو حکومت است، با کمترین امکانات که از آن ما توقع بیشتر موثریت را هم ما نداریم اما در حدود یک هزار تا دوازده صد افرادی که از طرف پروژه‌ها استخدام شده است آنها هم مالکیت این وزارت است باید جمع شود در این 12 صد و در اختیار دهاقین کشور ما قرار بگیرد. علاوه از آن هر تعدادی از شما که این‌جا تشریف آورده اید هر کدام شما حیثیت یک اکستینشن ورکر را دارید، و اهمیت شما به این خاطر هم بیشتر است که شما بنا برد درک ملی تان بدون معاش با حس خودگزاری و محبت تان به وطن در این نقش می‌گیرید.

به این خاطر بخش سوم ما که پیشنهاد می‌کنم آن این است که رویکرد های جدید ما در بخش ترویج که این‌جا ایجاد شده با شما شریک می‌شود و موثریت ترویجی ما نظر به سابق چند چند می‌رود مثلا من یکی آن را نام می‌گیرم و دیگرهای آن را می‌گذارم که همکاران ما برای شما مطرح بکنند و

امیدوار هستم ولو که اگر بسیار یک روز مصروف و خستکن هم دارین بیاین قربانی بتیم که برای
اولاد های خود کار بکنیم و آنها را آرامتر بسازیم و با مصداق آن مثالی که می گویند که کدام کهن
سال درخت می شاند ویک کسی برایش گفت که کاکا درخت را برای چی می شانی آیا خودت خواهد
توانستی که میوه این را بخوری گفت بیادر دیگر شاندن ما خوردیم و حالی ما می شانیم تا دیگران
بخوردند و مسئولیت ما هم و مسئولیت ما در این برهه تاریخی بسیار عظیم است، ما به جز از
فداکاری سخت کوشی دیگر هیچ راهی نداریم؛ اگر ما می خواهیم که کشور ما به طرف ثبات و اولاد
ما همانند اولاد دیگر جهان شود و یک مردم درجه چهار، درجه دو و درجه سه نباشیم بیائید که همت
داشته باشیم قول بتیم که ما وطن خود را آباد می کنیم و یک قسم دیگرش که می تواند حتا در جا
های که هیچ نا امن است و اکستنشن ورکر رفته نمی تواند باوجودی که در بخش زراعت کدام مشکلی
نخواهد باشد، رادیو است یا سیستم 150 است که ما ایجاد کردیم و شما می توانید این را ترویج
بکنید و شما می توانین که این را به مردم بگویند که این نمبر بدون قیمت حل معضل زراعتی شما را
می کند. ودر این مورد اگر کدام مشکلی هم بود شما می توانید که مستقیماً با ما به تماس شوید من
یک عادت دارم که تیلفون خود را هیچ وقت گل نمی کنم و پیام هیچ کسی را بی جواب نمی مانم و
نهایت آن الی 10 ساعت یا 12 ساعت بعد به هرکس من پیام میتم خوب باشد یا خراب باشد پیام آن
را من جواب میتم.

بیشتر از این من وقت تان را نمی گیرم و من میخوام که از این فرصت استفاده موثر شود و مسئولیت

تان و قدرت توانمندی کارت ان بیشتر از بیش شود و دست پر به کار و وطن و خانه بازگشت کنید.

به امید افغانستان سربلند، خودکفا و سرسبز اسلام علیکم و رحمته الله و برکاته !